

Diefstal vertoont soms bizarre trekken. Een Amsterdams politiebureau vol dames- ondergoed dat een 26-jarige man in twee jaar tijd van de waslijn roofde. Foto ANP

me vrouwen vaak angstiger te worden na zo'n voorlichting in uniform. Men gaf te veel informatie in te korte tijd. Het heeft natuurlijk weinig zin om slachtoffers direct na het misdrijf vol te stoppen met allerlei waardevolle tips. Dat nemen ze toch niet op. Eerst moeten ze hun verhaal kwijt. Als ze de eerste emoties verwerkt hebben kun je proberen het gebeurde in een reëel kader te plaatsen, bij voorbeeld door erop te wijzen dat inbrekers zelden terugkomen. Vervolgens kun je met het slachtoffer het huis doorlopen. Je kunt dan wijzen op inbraakgevoelige plekken en maatregelen nemen om herhaling van misdrijf te voorkomen. Bij erg emotionele mensen is het misschien goed om nog eens terug te komen. In een volgend onderzoek willen wij nagaan of voorlichting door speciaal getrainde agenten nog betere resultaten oplevert."

Zo'n benadering kost tijd en geld. De politie heeft het druk en geld is er niet.

Winkel: "Veel tijd hoeft zo'n bezoekje niet te kosten; hoogstens een kwartiertje. Bovendien past het uitstekend in de wijk-gerichte benadering waarmee verschillende politiecorpsen op het ogenblik experimenteren.

Eén van de middelen hiertoe is vergroting van de zichtbaarheid van de politie, bij voorbeeld door meer agenten de straat op te sturen. Tijdens een ronde door de buurt kan een agent dan een huisbezoekje afleggen. Behalve het slachtoffer is ook de politie zelf daarbij gebaat. Een goed contact met het publiek is zeer belangrijk als je weet dat de politie uit eigen bewe-

ging nauwelijks criminelen kan opsporen. Voor 98 procent is het apparaat afhankelijk van tips van de bevolking. Een goede relatie tussen agent en publiek bevordert de aangiftebereidheid.

Het is niet mijn bedoeling om agenten om te vormen tot maatschappelijk werkers. Maar in veel gevallen is de politie zo niet de enige dan toch de eerste instantie waarmee een inbraakslachtoffer te maken krijgt. Een beetje aandacht kan dan wonderen doen. Bovendien is wat extra aandacht voor een slachtoffer geen overbodige luxe.

Het strafrecht is in wezen een typisch dadergericht systeem. Voor justitie is een slachtoffer degene die het justitieel proces in werking stelt. Daarmee houdt de aandacht van het apparaat op. Gelukkig komt er de laatste jaren meer aandacht voor slachtoffers van misdrijven. Dat is een goede zaak. 'Slachtofferschap' gaat vaak gepaard met hevige emoties. Onlangs heeft Nederland een resolutie van de Verenigde Naties ondertekend waarin het belooft meer aan slachtofferhulp te doen. Minister Brinkman heeft, na lang aandringen, vijf miljoen gulden ter beschikking gesteld. Een begin, maar ook een druppel op een gloeiende plaat.

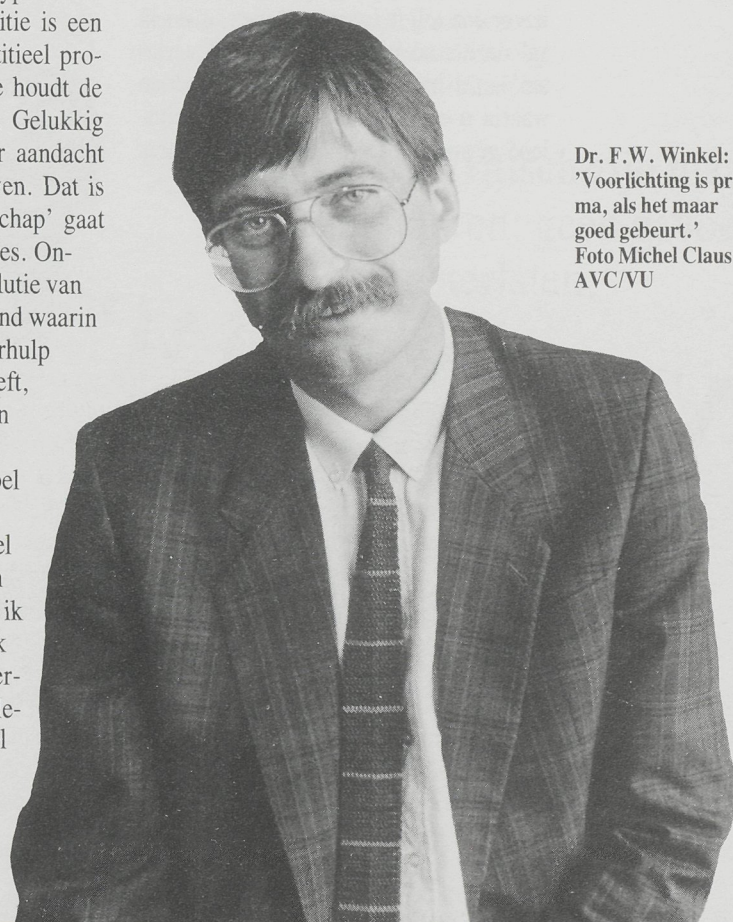
Brinkman wil bovendien zo veel mogelijk werk laten opknappen door vrijwilligers. Op zich heb ik niets tegen vrijwilligers maar ik vind wel dat je, als je slachtofferhulp serieus neemt, de hulpverleners moet betalen. Het lijkt wel of Brinkman alles door vrijwilligers wil laten

doen. Terwijl Nederland toch al een land is met een hoge graad van vrijwillige hulp- en dienstverlening. In mijn ogen is hulp aan slachtoffers belangrijk. 'Slachtofferschap' is een probleem. Wil je daar wat aan doen dan kost dat geld. Zo werkt het nu eenmaal." □

F.W. Winkel, Politie en voorkoming van misdrijven. Effecten en neveneffecten van voorlichting. Uitg. Stichting Mens en Recht, Amsterdam. (f. 39,50)

Koos Schwartz studeerde geschiedenis en is journalist

Rechercheurs voeren na een inval een doos vol gestolen goederen af: 'Een kwart tot de helft van alle inbraken had voorkomen kunnen worden.' Foto ANP

Dr. F.W. Winkel: 'Voorlichting is prima, als het maar goed gebeurt.' Foto Michel Claus AVC/VU